

VÀI LỜI GIỚI THIỆU

Thưa độc-giả,

Ong Quán – Xuân – Thịnh tức Cả-Thịnh là một nhà rất tinh thông về khoa Lý-Số TỬ-VI đã từng giàu kinh-nghiệm từ trước đến nay, và Ông Trịnh-Quang-Đạt, một nhà văn kiêm khảo cứu khoa Đẩu-học Á-Đông, nay hợp-tác viết quyển “SỔ TỬ VI KINH NGHIỆM”, trong lúc sách khảo-cứu về loại này rất hiếm và giúp ích cho những ai đang muốn tìm hiểu hoặc nghiên-cứu thêm về Sổ TỬ-VI.

Vào lúc thế gian loạn lạc, con người còn phải tranh đấu để dành phần công lý cho mình, chúng ta nghĩ đến khảo cứu số có được hợp thời chăng? Thưa rằng: “NƯỚC CÓ VẬN, NGƯỜI CÓ SỐ, TỨC MỌI VIỆC TRÊN ĐỜI ĐỀU CÓ SỐ-MỆNH CẢ”.

Nhưng chúng ta đã hiểu thế nào là “SỐ-MỆNH” để lựa chọn đường đi của cuộc đời chưa? Vậy nên hãy tìm hiểu triết-lý số mệnh tức là cuộc đời chìm nổi của chúng ta. Nó giản dị như sau đây: đời người là một cuộc chiến đấu không lúc nào ngừng, vì những lúc nó ngừng, tức là ta không còn phải chiến đấu nữa, và đã còn để lại trên đời một “SỰ NGHIỆP” mà người sau ta mới có thể đánh giá nó, tức là gọi cái “SỐ-MỆNH” của ta đó.

Ở đây chúng tôi muốn gạt bỏ sự mê-tín dị đoan một bên, mà chủ trương một biện pháp về tâm-linh, về tinh thần, nếu muốn tìm hiểu Lý-Số TỬ-VI. Vì khoa học TỬ-VI trừu-tượng, huyền-bí, không có giải-pháp cụ-thể nào để cho phải duy-vật nhận thấy mà không công kích cho được. Chúng ta phải chọn đúng trước một sự bí mật của TẠO-HOÁ mà chúng ta không thể khám phá ra nổi. Nếu ta khám phá được tuyệt-đối khoa lý-số thì thử hỏi cuộc đời mà ta mới phần biết được chín rười, phỏng có ích gì cho ta không, hay trái lại chúng ta sẽ chán đời hết cả và cuộc đời hết cả lẽ chiến đấu.

Khoa học TỬ-VI qua bao thời đại và tồn tại đến được ngày nay vì nó đã ứng nghiệm biết bao nhiêu điều mà người đời đều tin là rất đúng. Một số nhiều các học giả phương Đông đều tin lý-số và ra công nghiên cứu thêm hoặc chiêm-nghiệm ngay cuộc đời mình hay là xem cho các người khác, để kinh-nghiệm, từ các bậc danh nhân cái thế đến thường nhân, đều nhận thấy nhiều điều rất huyền bí và linh diệu. Cổ nhân có câu: “TỪ MỘT MIẾNG ĂN ĐẾN HỘP UỐNG CŨNG LÀ TIỀN ĐỊNH CẢ.” Thì đủ hiểu các thánh-hiền, xưa thắm-nhuần triết-lý số mệnh đến tuyệt-đích rồi!

Khoa lý-số lại là môn học tâm-lý và triết-lý áp dụng ngay cuộc đời chúng ta nữa kia, từ vua chúa đến các danh nhân cận đại, thường chả lấy số tìm phương tiện chỉ-nam, hoặc để tự tìm an-ủi phần nào, lý lẽ thắng-bại hưng-vong của mình và của thiên-hạ ư?

Nói về khoa học thực-tế con người ta sinh ra tất bị ảnh-hưởng ngay sinh khí của trời đất, nơi sinh, địa-hình, phong-thổ. Lại nữa lý lẽ các vị tinh-tú giờ phút lúc đó an vị ra sao sẽ ảnh hưởng rất lớn đến vận-mệnh kẻ ra đời lúc ấy.

Lập nên là số theo trong sách này thì rất dễ nhưng, đoán lá số cho trúng thật phải có tài cao đoán và giàu kinh nghiệm lắm. Phải xem hiểu vị trí các sao đã an vị, tính cách, phép đối chiếu, lấy lý lẽ âm-dương, ngũ-hành sinh-khắc chế-biến, nó khoa-học và huyền diệu vô cùng, để luận thành bài giải đoán tiên-tri cuộc đời một người.

Đó là một bài toán không có giải-pháp nhất định nhưng là theo cách suy luận của lý-trí và dựa theo kinh-nghiệm đã lượm được từ trước đến nay.

Quyển sách này không thể nói được là đầy đủ, nhưng nó cũng có giúp được một phần nào cho sự góp nhặt vào khoa lý-số TỬ-VI, ước ao nó là màn đầu cho những quyển sau đầy đủ hơn của các qui vị có tài uyên-bác hơn muốn bổ-cứu thêm.

Còn nếu cứ nhắm mắt bài bác hoài nghi hết cả, thì chỉ là người có ý hẹp hòi; chỉ cố giữ tính tự-tôn, tự-mãn, không có sự ngay thẳng ngang tàng tìm kiếm lý lẽ để hiểu biết thêm!

Các bạn đọc-giả đọc sách này sẽ rất chóng hiểu cách lấy số và đoán số TỬ-VI; vì các tác-giả viết có mạch-lạc giản-dị và dễ hiểu. Nếu các bạn đã có lá số viết chữ nho sẵn rồi, các bạn cho dịch ra quốc-ngữ rồi thực hành theo những điều đã đọc trong sách, rồi dựa theo lý-luận thông minh các bạn, các bạn tự xem số cho các bạn và biết đâu chẳng khám phá ra những điều mới mẽ nữa.

Vì thực ra chỉ có các bạn xem số cho các bạn là đúng hơn cả các thầy số ở trên thế gian này, và làm cho các bạn yên tâm vui vẻ nhận chân lấy cuộc đời là một “CUỘC PHIÊU-LƯU MAO-HIỆM và ĐẦY TRIẾT-LÝ”.

Mong các bạn đọc-giả thân mến luận xét và tự hiểu được khoa số TỬ-VI để chiêm-nghiệm, tự đánh giá một cách lý-thú cuộc đời mình sau này khi đã đầu bạc răng long, cuộc đời mãn chiêu xế bóng.

HÀ NỘI, NGÀY 17 THÁNG 10 NĂM 1919

NGUYỄN TỬ QUÂN

1.) MẤY LỜI ĐẦU SÁCH HAY LÀ BỐN CHUYỆN GIAI-THOẠI VỀ SỐ TỬ-VI.
Của VƯƠNG-QUỐC-BẢO

Có người bảo số TỬ-VI là huyền hoặc, tôi bảo số TỬ-VI là huyền bí. Nó huyền hoặc chẳng qua chỉ tại người ta chưa khám phá hết được lẽ huyền bí của nó mà thôi!

Lại có người nói: "Tôi hoài nghi lắm". Xin hỏi: "Vậy chứ bạn có thí-nghiệm bao giờ chưa ?".

Cũng như con bệnh khi dùng thuốc chỉ còn biết tin ở ông thầy, ông thầy chỉ biết tin ở tinh dược của thuốc để chữa bệnh. Bệnh khỏi, bệnh nhân tin ông thầy là hay, ông thầy tin tinh dược của thuốc là đúng. Chớ còn như bảo rằng: "Thuốc uống biết có khỏi không mà dùng?". Xin thưa: "Nào thầy có phải là vị thuốc kia, có thể chui vào bụng người ta đâu mà chắc được". Lại hỏi: "Tại sao" QUẾ PHỤ DẪN HOẢ QUY NGUYÊN ?" Chỉ xin đáp: "Chẳng biết, chỉ biết cổ nhân dạy như thế, học biết thế, kinh nghiệm thấy thế mà thôi!".

Lấy câu chuyện hữu hình là vị thuốc để giải thích câu chuyện vô hình là số TỬ-VI, chẳng qua tôi chỉ muốn nói đến ảnh hưởng của vô-hình và hữu-hình, áp dụng theo kinh nghiệm thì ta không còn thấy những cái mà ta đã cho là huyền hoặc nữa!

Người dân đen chẳng biết thiên văn là gì, nhưng chỉ biết như hiện tượng của trời đất để kinh nghiệm những việc xảy ra và truyền khẩu cho nhau, mà ngày nay chúng ta cũng vẫn thấy còn là đúng. Xin trích ra đây một vài câu làm chứng.

Mống đông vòng tây.

Chẳng mưa đây cũng gió giạt.

Quầng càn tán mưa (xem giảng). Tán là cái vòng

Mỡ gà thì gió, mỡ chó thì mưa, xem sắc mây chiêm.

Tháng bảy heo may.

Chuồn chuồn bay thì bão.

Tổ giăng mười bốn được tâm.

Tổ giăng hôm rằm thì được lúa chiêm.

Hướng hồ, khoa học, TỬ-VI, đã là một trong bốn chuyên-khoa: Y, NHO, LÝ SỐ, được cổ nhân dày công nghiên cứu, để lại bao nhiêu sách vở thì chúng ta không thể coi là huyền hoặc được. Đã xác nhận ý đó, cụ Trạng Trình, NGUYỄN-BÌNH-KHIÊM đã nói: “Việc gì cũng có Số-Mệnh cả, nhưng không nên mê tín về Số-Mệnh mà cứ cạnh tranh hoài, giết chóc nhau rữ, rồi lại cả cho Số-Mệnh thì không được?”.

A-ha. Thế ra nhất định là có số rồi! Vậy thôi, cái số em giàu thời em lấy khó cũng giàu, số nghèo thời chin dụn, mười trâu cũng nghèo! Số khá chẳng làm gì rồi cũng khá. Xin hỏi: “Vậy chớ, đã chắc chắn khám phá được huyền-bí về Số-Mệnh của bạn chưa mà bạn đã mê tín là số khá. Nếu chưa, bạn hãy mưu đồ sự nghiệp đi, cổ nhân đã chẳng nói: Mưu sự tại nhân, thành sự tại thiên đó sao?”. Đến tài giỏi như KHỔNG-MINH cũng vẫn còn nghi chút tài mình, nên tuy biết trước rằng thiên hạ tất chia ba, mà cũng vẫn đem quân lực xuất kỳ sơn, mà vẫn nuôi hy vọng đem thống nhất về nhà Hán. Phải chăng KHỔNG-MINH muốn cưỡng lại MỆNH TRỜI? Dầu có phải xem hành động của KHỔNG-MINH chỉ là hành động của người quân-tử làm theo chính nghĩa mà sở dĩ có hành động ấy cũng một phần nào do ông chưa tin hẳn được tài mình để khám phá nổi được hết những huyền bí của cao-xanh hay là người quân-tử muốn lấy Đức của mình để mong thắng được Số-Mệnh chăng? Một nhà học giả Việt-Nam, cụ NGUYỄN-BÁ-HỌC đã nói: “Việc làm không cốt ở thành bại, cốt ở nghĩ đến và dám làm”. Với câu đó, tôi tưởng cụ cũng đã tham hiểu thế nào là Số-Mệnh.

Còn những ai hoài nghi tuyệt đối, thấy quyển sách “TỬ-VI KINH NGHIỆM” này vội cho chúng tôi là duy-tâm, gieo rắc hoang mang. Với những ông bạn duy-vật ấy, chúng tôi xin bắt chước cổ-nhân mượn bốn chuyện giai thoại về số TỬ-VI thuật lại dưới đây để trả lời.

I. CHẾT ĐẮM ĐÒ

Ông TRẦN-ĐOÀN sau khi nghiên cứu tìm ra số TỬ-VI một hôm đi chơi gặp ông LÃ-ĐỒNG-TÂN khoe rằng:

“Tôi mới khám phá được một điều rất bí mật, người ta đều có số mệnh. Tôi đã lập thành con toán, ấy là số TỬ-VI”.

Lã-Đồng-Tân không tin trả lời:

“Có chắc không. Vâng, rồi tôi sẽ trả lời để bác biết về khoa số TỬ-VI huyền diệu của bác là đúng”. Và muốn giễu bạn, Lã-Đồng-Tân cả cười quay đi.

Ra đến bờ sông, Lã-Đồng-Tân thấy một chiếc thuyền vừa rời bến và đang bơi ở giữa dòng. Ông nghĩ thầm, chẳng lẽ lại có số như lời TRẦN-ĐOÀN, ừ được, để ta thử thí nghiệm xem và sẵn chiếc quạt ở tay, LÃ-ĐỒNG-TÂN phẩy luôn một cái làm cho chiếc đó đắm ngay và chìm lỉm, kết quả bảy mươi hai người chết.

LÃ-ĐỒNG-TÂN đắc chí, bụng bảo dạ, có lẽ nào cả một chuyến đó lại toàn là những người có số bị chết đuối được sao? Và tất tả ông đi tìm bạn, hỏi ngay rằng: “Này, TRẦN-ĐOÀN, vừa có một chuyện rất lạ, anh đã biết chưa?”.

TRẦN-ĐOÀN ung-dung mỉm cười đáp: “Biết cả rồi, lên thiên đình giở sổ ra mà xem”.

Nghi hoặc, LÃ-ĐỒNG-TÂN vội vã lên trời thì may-mắn thay gặp ngay lúc Nam-Tào, Bắc-Đẩu đang soát sổ dưới trần gian. Và sau khi Nam-Tào mở sổ cho xem, LÃ-ĐỒNG-TÂN thấy có đoạn chứa về việc vừa xảy ra như sau này:

“Chuyện đầu khéo xui nên bỗng gặp,
Khách trong thuyền, thất thập nhị nhân.
Âm-dương ngày tháng xoay vần,
Qua sông quạt Lã-Đồng-Tân giết người.”

- III -

Số con trai: Thái dương là cha Thái âm là mẹ. Âm dương đóng ở cung này có thất tinh là kém thọ, có 2 sát tinh là không được thọ.

Số con gái: thái dương là chồng, thái âm là mẹ đẻ, thiếu dương là bố đẻ.

II.-ÔNG LÃO NUÔI ONG

HÁN-CAO-TỔ một hôm đi chơi, qua một ấp kia, gặp một lão nhà quê hỏi rằng: “Muôn tâu bệ-hạ, kẻ ngu dân dám xin bệ-hạ chỉ giáo. Cùng sinh một năm, một tháng, một ngày, một giờ với bệ-hạ, mà sao bệ-hạ làm nên bậc ĐẾ-VƯƠNG, thống nhất thiên hạ, nhiếp phục chư hầu, còn hạ-thần vẫn chỉ là một kẻ dân-ngu ở nơi cô-lậu này ?”.

Vua HÁN ngẫm nghĩ và hỏi lại rằng:

“Vậ hiện nay ông đang làm nghề gì ?”

- Muôn tâu thánh thượng, hiện nay hạ thần làm nghề nuôi ong và hiện nay hạ thần có chín tổ ong đang kéo mật.

- Thế thì nhà người sung sướng hơn ta nhiều. Ta chỉ làm vua có nước TRUNG-HOÀ mà vẫn chưa yên, còn lo giặc giã và chế phục chư hầu e rằng làm phản. Nhà người làm vua chín nước, loài ong cũng có quân thần phụ tá khác chi loài người và không biết làm phản, như vậy nhà người nhàn hơn ta còn phần nào nữa !

Lão nhà quê nghĩ ra thấy mình cũng là vua và còn sung sướng hơn vua.

III.-SỐ BỊ HỔ CẢN CHẾT

Có một ông nhà giàu ở tỉnh NAM, một hôm nhờ bạn đoán hộ lá số TỬ-VI của mình. Người bạn nói: “Trung ngôn, nghịch nhĩ, bác có bằng lòng nghe sự thật mà không biết giận thì tôi sẽ nói.”

Ông nhà giàu năn nỉ và yêu cầu có điều gì phải chẳng xin bạn dạy bảo.

Bạn buộc lòng đoán rằng: “Nếu bây giờ tôi lại tán tụng sự giàu sang của bác, thì bác thích hơn, nhưng bác sẽ cho tôi là nói đùa và số Tử-Vi chỉ còn là một môn nói dóc để cho một bọn bịp bợm nịnh hót tăng bốc những kẻ quyền quý mà thôi !”.

Không, với tôi, TỬ-VI phải là một khoa-học huyền bí cổ truyền và cứ như số này, thế nào bác cũng bị hổ cản chết.

Ông nhà giàu lạnh người, cười nhạt, cho là bạn rửa mát mình, bán tin bán nghi, ông đáp: “Tôi suốt đời ở nơi đồng bằng, công việc quanh năm ở nơi vườn ruộng, không đi rừng, không gần núi, mà chỉ rừng núi mới có hổ thì cách đây hàng mấy trăm cây số, hay là bác lên rừng bắt hổ về nuôi làm chó để có thể cắn tôi cho hợp với lời số bác mới đoán chẳng! Nói đoạn, ông nhà giàu lại còn muốn phỉ-báng bạn mình, nhắc trông thấy bức tranh “ ANH HÙNG TƯỚNG NGỘ”

bèn chạy lại giơ tay đập mạnh vào con hổ-vẽ cho hả giận và tiếp :“ Hay là con hổ này cắn chết ta đây ! Không ngờ bên trong bức tranh dán sát vào tường có danh ngẫm, nên khi ông nhà giàu đập tay vào mồm con hổ-vẽ, chẳng may đụng phải đầu cái danh ngẫm chổi ra cắm vào tay đến nổi vãi máu. Ông nhà giàu thất sắc, và sau đấy vết thương ấy cứ loét dần mãi ra, thuốc nào chữa cũng không khỏi, về sau hết chính ông đã bị chết vì vết thương ấy .

Thế ra hổ-vẽ cũng cắn chết được người ư ! số TỬ-VI kỳ diệu lắm thay !

IV-SỐ CÁI QUẠT GIẤY

Ông bạn tôi nghiên cứu về số TỬ-VI, vẫn thường bị vợ rầy là không chịu bỏ tiền làm ăn để cho vợ con sung sướng, chỉ cả ngày làm con một sách, phỏng có ích gì cho đời !

Đã nhiều lần anh muốn thôi không nghiên cứu nữa, nhưng lại tiếc công chiêm nghiệm bấy lâu ! Đang phân vân, thì có người đem trả ơn anh một chiếc quạt rất đẹp. Anh cầm xem và hỏi : “Thưa cô chiếc quạt này quý lắm nhỉ !”.

Người khách đáp : “Thưa ông, ông cho là quý thì nên quý. Chúng tôi chỉ biết, ông đã đem tài đoán số TỬ-VI cho chúng tôi, thì chúng tôi có chút tài mọn là nghề làm quạt, cũng đem hết sức bình sinh tạo nên chiếc quạt này để làm quà tặng lại ông mà thôi”.

Bạn tôi bèn hỏi ngày, giờ, năm, tháng, mà người khách đã làm xong chiếc quạt kia. Anh lần thẩn lấy cho chiếc quạt một lá số tử-vi và buộc ngay lá số vào chiếc quạt treo lên tường để đợi đến ngày chiếc quạt kia tận số.

Sở dĩ anh làm vậy là vì anh vẫn còn ngỡ là không có số mệnh và anh lại còn có ý muốn nếu có số mệnh thì ta phải vượt TẠO-HOÁ, nhận định thẳng thiên sao ? Anh thấy ngày cái quạt tận số chẳng bao xa, nên đem treo nó lên, không đến thì tất nhiên nó phải mới mãi, lấy đâu mà rách mà hư đi được. Y ấy khác nào GIA-CÁT lập đàn, hồng chức xoay lại âm dương để được sống thêm bao nhiêu ngày nữa. Như thế là trái ý trời, mà bạn tôi treo quạt không dùng là muốn cướp quyền TẠO-HOÁ, NGUY-DUYÊN đã làm tắt ngọc đèn bản mệnh của KHỔNG-MINH để ông phải than rằng: “Trời đã muốn ta chết, cầu cũng không được nữa, chớ việc đó có phải là lỗi của NGUY-DUYÊN đâu”. Vậy thì chuyện anh bạn tôi treo quạt kết quả ra sao?

Bạn tôi kiên nhẫn đợi chờ, và ngày tháng cứ lạnh lùng trôi, trôi mãi.. Rồi cũng đến ngày tận số của chiếc quạt mà bạn mong đợi. Từng giây từng phút, anh trông, anh nhìn, anh ngắm chiếc quạt xem có gì biến đổi không. Khác nào chàng “TA-LĂNG-TINH” ngắm gia lửa tuy lòng lo-lắng mà vẫn không sao đẹp được làn sóng ham muốn của lòng. Bạn tôi trông quạt nhìn quạt, ngắm quạt và mỉm cười đắc chí. Chắc anh nghĩ, phen này thì số TỬ-VI hết linh-nghiệm hay hơn thế, phen này ta hẳn thắng được cho mà xem. Anh đi ra, anh đi vào, chờ cho ngày ấy sắp trôi qua và luôn luôn trên môi nở một nụ cười hồi hộp..

Vợ bạn tôi vẫn thường bực dọc về tính nết của chồng. Nay lại thấy dáng điệu của chồng có vẻ băn khoăn, tư-lự thì hồ-nghi, nhất là suốt ngày, anh ta chỉ lượn ra lượn vào thỉnh thoảng lại mỉm cười bí mật; với cử-chỉ ấy nhất-quyết chồng mình thương nhớ ai đây. Máu ghen khi đã sôi lên, chị bèn túm ngực anh chàng mà căn vặn “Cậu tương tư con nào, để ghẻ lạnh với gái số này. Tại sao cậu lại trông tôi mà cười nhạt ?”.

Bạn tôi đã mắc phải oan THỊ-KÍNH rồi. Biết phân trần sao ? muôn ngàn lời nói cũng chẳng thể mô tả được những ý tưởng thâm kín của lòng. Thấy thế bạn tôi lại tức cười thêm. Lòng thương vợ đã làm anh tiết lộ thiên cơ nên anh chỉ chiếc quạt treo lên tường mà rằng : “Anh có cười em đâu. Anh cười chiếc quạt treo kia”.

(còn tiếp)